

Weemoed naar provo ?

18 mei 2015 door [Didier Eeckhout / Civic Journalism](#)

De beweging was een ludieke heropleving van grotendeels geweldloos anarchisme en werd vooral zichtbaar door het provoceren van gevestigde autoriteiten. De beginselverklaring luidde onder andere: “Provo ziet zich voor de keus gesteld: desperaat verzet of lijdzame ondergang. Provo roept op tot verzet waar het kan. Provo ziet in dat het de uiteindelijke verliezer zal zijn, maar de kans deze maatschappij nog eenmaal hartgrondig te provoceren, wil het zich niet laten ontgaan.” Met vaak simpele provocaties werden de autoriteiten uitgelokt tot gedrag dat veel weerstand opriep of waarmee zij hun eigen regels overtraden.

Een bekend voorbeeld is het uitdelen van gratis krenten op straat door studente Koosje Koster, waarop zij door de politie werd gearresteerd, opgesloten en mishandeld, wat tot veel protest leidde. Een ander voorbeeld is het demonstreren met een wit laken nadat de burgemeester de leuzen “Vrijheid van Meningsuiting”, “Democratie” en “Recht op Demonstratie” verboden had. De demonstranten werden ook met dit onbeschreven laken gearresteerd, wat aantoonde dat het recht op demonstratie door de autoriteiten niet werd gerespecteerd.

[Meer lezen](#)

Een interview uit 2010 van Geschiedenis 24 met ex-hippie Joost Belinfante, oprichter van de muziekband C.C.C. Incorporated, en ex-provo Luud Schimmelpennink, geestelijk vader van het witte fietsenplan. Ze kijken terug op hun leven in de jaren '60, de wegen die ze zijn ingeslagen en beraden zich op de verschillen en overeenkomsten tussen de hippie en de provo.

Makers: Anne de Vroomen, Murk-Jaep van der Schaaf en Erik Zuyderhoff

Amsterdam, Nederland